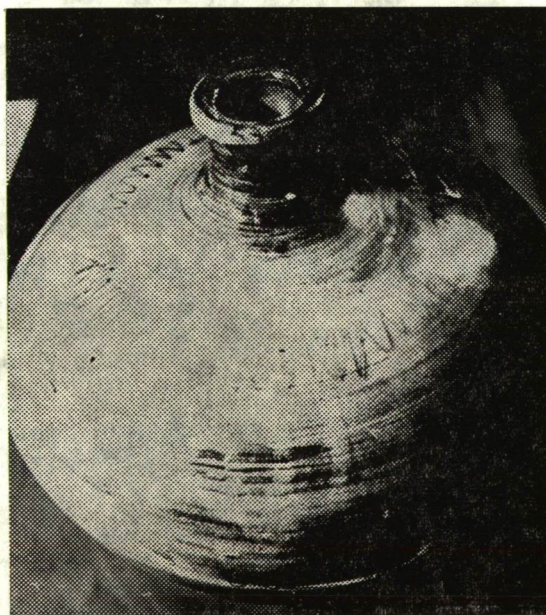


retorikai megoldások irányába mutatnak mind a szóképek, metaforák, mind pedig a szintaktika síkján, bár e tendenciákat kétségtelenül korlátozza a fordítandó mű, amely a második századi, úgynevezett „második szofisztika” atticizmusának eredménye.

Többen is fölfigyeltek arra, hogy az utóbbi másfél évtizedben mennyire visszaesett a XVII. század művelődéstörténetével, irodalmával foglalkozó publikációk száma. E jogosan fölpanaszolt hiányt sajnos még a külföldi kutatások eredményeit hozzánk szivárogtató recenziók sem enyhítik, és talán elégedettebbek lehetnénk, ha legalább a szóban forgó időszaknak oly nagyszerű szakértője, mint Bán Imre, valamivel több helyet biztosított volna ilyen jellegű kutatásainak a tanulmánykötet lapjain.

Bán Imre professzor régóta várt kötetének a szakemberek sokasága mellett bizonyára örül majd a régi magyar irodalom fontos vonulatai iránt érdeklődő szélesebb közönség is. Az érdeklődés felkeltésében hasznos segítséget nyújt Dobrányi Ildikó feltűnően szép, Fortuna istenasszonyt ábrázoló kötésborítója, mely tartalmához méltó, formás külalakot ad a könyvnek. (*Akadémiai, 1976.*)

TÉGLÁSY IMRE



SZÖNYI ZSUZSA MUNKÁJA